

ROMÂNIA

TRIBUNALUL [REDACTAT]

SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. [REDACTAT]

SENTINȚĂ CIVILĂ NR. [REDACTAT] 32/04/2006

Ședința publică din data de [REDACTAT]

Tribunalul format din:

PREȘEDINTE : [REDACTAT]

GREFIER [REDACTAT]

Pe rol fiind pronunțarea hotărârii ca urmare a judecării acțiunii civile formulată de reclamanta S.C. [REDACTAT] SRL împotriva pârâtei DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI B [REDACTAT], având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Cauza s-a dezbătut în ședința publică din [REDACTAT] susținerile și concluziile părților prezente fiind consemnate în încheierea din acea ședință, încheiere care face parte integrantă din prezenta sentință și a cărei pronunțare a fost amânată pentru acest termen când;

TRIBUNALUL

Deliberând constată:

Prin acțiunea în contencios fiscal înreg.sub nr.de mai sus, reclamanta SC [REDACTAT] SRL [REDACTAT] a chemat în judecată pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice B [REDACTAT] solicitând să se dispună anularea în parte a dispozițiilor cuprinse în Decizia de impunere nr. [REDACTAT] emisă de pârâtă și a raportului de inspecție fiscală din data de [REDACTAT], precum și a Dispoziție de măsuri nr. [REDACTAT], toate cu referire la respingerea cererii de rambursarea sumei de [REDACTAT] lei reprezentând T.V.A. De asemenea s-a cerut anularea dispozițiilor cuprinse în Decizia nr. [REDACTAT] emisă de DGFP B [REDACTAT] și obligarea acesteia la rambursarea sumei de [REDACTAT] lei TVA.

Reclamanta arată că în anii 2006-2008 a edificat o construcție cu destinație sediu social și pensiune turistică pentru a obține profit, construcție ridicată pe un teren ce nu se afla în proprietatea sa și care se prezenta ca o anexă a locuinței proprietatea tatălui administratorului societății. Reclamanta a solicitat rambursarea TVA-ului în sumă de [REDACTAT] lei, din care suma de [REDACTAT] lei aferentă investiției a fost respinsă de la rambursare.

Mai susține reclamanta, că hotărârea de respingere a rambursării TVA-ului s-a luat ca urmare a inspecției fiscale concretizată în Raportul din [REDACTAT], ocazie cu care în raport s-a consemnat că societatea nu are active de genul clădiri sau terenuri, că autorizația de construcție privește o persoană fizică și este emisă pentru extindere casă de locuit și nu ca sediu de firmă, fapt care a determinat calificarea construcției ca

operațiuni netaxabile. Urmarea acestor concluzii prin Dispoziției nr. [REDACTED] s-au stabilit măsuri specifice de organele de inspecție fiscală, iar apoi s-a emis Decizia de impunere nr. [REDACTED] și s-a respins cererea de rambursare.

În sfârșit, reclamanta arată că prin Decizia nr. [REDACTED] s-a respins contestația formulată împotriva măsurilor dispuse prin Decizia de impunere nr. [REDACTED], soluție pe care reclamanta o apreciază ca nelegală, cu motivarea că extinderea la clădirea existentă s-a făcut cu scopul de a construi un sediu social și pensiune turistică, astfel că potrivit art.145 din Codul fiscal are dreptul de deducere a TVA-ului pentru că bunurile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile. În aceeași ordine de idei reclamanta susține că investiția este destinată realizării obiectului de activitate și obținerii de profit, chiar dacă lucrările au doar caracter de pregătire a inițierii unei activități economice.

La acțiune s-au anexat actele administrative atacate, precum și dovezi ale efectuării cheltuielilor pentru ridicarea edificiului (f.5 - f.125).

Prin întâmpinare, pârâta DGFP B [REDACTED] a invocat excepția inadmisibilității acțiunii în ce privește contestarea raportului de inspecție fiscală și a Dispoziției nr. [REDACTED] emise de Activitatea de Inspecție Fiscală, precum și în admisibilitatea formulării în cadrul acțiunii a petiției de contestarea Deciziei de impunere nr. [REDACTED] emisă de același organ. S-a invocat și lipsa calității procesuale pasive a pârâtei DGFP B [REDACTED] în ce privește petiția de contestare a Raportului de inspecție fiscală din [REDACTED] și a disp.nr. [REDACTED].

Excepțiile ridicate au fost motivate prin întâmpinare (f.129 la f.131) și au fost soluționate de instanță prin încheierea de ședință din [REDACTED] prin respingerea lor, conform motivărilor expuse pe larg în încheierea de la aceea dată.

În subsidiar, pârâta a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, cu motivarea că măsurile dispuse în urma inspecției fiscale prin decizia de impunere și dispoziția de măsuri au fost soluționate prin Decizia nr. [REDACTED] emisă de DGFP B [REDACTED] ca urmare a contestației depusă de reclamantă, iar această din urmă decizie este legală și temeinică întrucât față de actele existente la dosar „extinderea casă de locuit P+2 E” executată în baza autorizației emisă pe numele [REDACTED] nu se încadrează în condițiile de rambursare a TVA-ului.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul constată în fapt că Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul DGFP a efectuat un control privind suma negativă a taxei pe valoarea adăugată solicitată la rambursare în cuantum de [REDACTED] lei de către SC [REDACTED] SRL [REDACTED] constatându-se că nu se impune rambursarea sumei de [REDACTED] lei înregistrată în evidența contabilă a societății pentru construcția intitulată „sediul firmă și pensiune turistică”.

Instanța constată că pentru efectuarea lucrării în discuție, Primăria comunei [REDACTED] a emis autorizația de construire nr. [REDACTED] pe numele [REDACTED] proprietar al terenului pe care se află construcția, autorizația emițându-se pentru „extindere casă de locuit P+2E”. De asemenea se constată că în patrimoniul societății nu există clădiri sau terenuri și în perioada cât a fost făcută verificarea nu s-au obținut venituri din exploatarea imobilului construit.

Organul de control a emis Decizia de impunere nr. [REDACTED] decizie contestată la Activitatea de Inspecție Fiscală, care a fost trimisă DGFP unde s-a înregistrat sub nr. [REDACTED].

În instanță, reclamanta a solicitat nu numai anularea Deciziei de impunere nr. [redacted] cât și a Deciziei nr. [redacted] prin care Biroul de soluționare a contestațiilor a soluționat contestația formulată împotriva deciziei de impunere și a respins-o ca neîntemeiată, ci anularea Dispoziției de măsuri nr. [redacted] (act prin care organul de control a dispus înregistrarea în evidența contabilă a sumei de [redacted] lei TVA), precum și a Raportului de inspecție fiscală înreg. sub nr. [redacted].

În încheierea din [redacted], instanța a apreciat că raportul de inspecție fiscală este actul administrativ fiscal în baza căruia s-au emis atât decizia de stabilire de măsuri, cât și decizia de impunere, iar societatea a contestat – în orice caz – obligațiile stabilite în sarcina sa prin raport, obligații concretizate în sumele ce se execută prin actele emise ulterior raportului, respectiv decizia de măsuri și decizia de impunere. În baza motivărilor cuprinse în încheierea de mai sus, instanța a stabilit că excepțiile ridicate de pârâta DGFP nu sunt întemeiate.

Pe fondul cauzei, în baza stării de fapt anterior expuse, tribunalul urmează să respingă acțiunea în contencios formulată de reclamantă, cu observația că cererea de anulare a tuturor actelor administrative vizează de fapt – după cum rezultă și din ultimul petit al acțiunii – rambursarea sumei de [redacted] lei, motiv pentru care motivările instanței vor face referiri concrete la temeinicia sau netemeinicia acestei cereri.

În sensul celor de mai sus, din probele existente la dosarul cauzei și din cele din dosarul nr. [redacted] al Biroului de soluționare al contestațiilor din cadrul DGFP [redacted], instanța constată că societatea reclamantă a efectuat extinderea la casa de locuit proprietatea numitului [redacted], adresă la care se află și sediul social al societății.

Din procesul verbal încheiat cu ocazia cercetării locale făcute de organele fiscale în prezența reprezentanților societății a rezultat că edificatul are două etaje, din care conform declarațiilor mandatarilor societății numai etajul I este destinat activităților de cazare. La etajul II se află un apartament cu două dormitoare, un birou, o sufragerie, o baie, o bucătărie și un hol, precum și două dormitoare în construcție, o altă baie, living și casa scării. Se constată că autorizația de construcție este emisă pentru întreaga construcție și nu numai pentru partea ce s-a declarat a fi destinată obiectului de activitate consemnat în actul de construire.

Față de împrejurarea că terenul pe care s-a ridicat edificatul nu este proprietatea societății, edificatul nu este în proprietatea sau patrimoniul societății, văzând autorizația emisă ca și compartimentarea etajului II, instanța apreciază că în mod temeinic și legal organul de control a stabilit că operațiunile în discuție nu sunt taxabile și nu se încadrează în dispoziția 145 Cod Fiscal astfel încât TVA-ul pretins nu poate fi rambursat și nici dedus, în cazul în care o astfel de operațiune s-ar fi solicitat.

Finalmente, nu se poate aprecia că extinderea casei de locuit și modernizarea apartamentului existent pentru care s-au făcut și bucurile achiziționate, nu pot fi considerate lucrări destinate realizării de operațiuni impozabile cu drept de rambursare sau deducere, astfel că Decizia nr. [redacted] prin care s-a respins contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. [redacted] este legală și temeinică. De asemenea, laudat și cuprins este Raportul de inspecție fiscală

nr. [REDACTED] și Dispoziția de măsuri nr. [REDACTED] sub aspectul contestat de reclamantă.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARESTE

Respinge ca neîntemeiată acțiunea în contencios fiscal formulată de SC [REDACTED] SRL cu sediul în localitatea [REDACTED] jud. [REDACTED] împotriva pârâtei DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE [REDACTED] și a Raportului de inspecție fiscală nr. [REDACTED] Dispoziției de măsuri nr. [REDACTED] Decizia de impunere nr. [REDACTED] emise de Activitatea de Inspecție Fiscală B [REDACTED] din cadrul DGFP [REDACTED], precum și împotriva Deciziei nr. [REDACTED] emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice [REDACTED] – Biroul de soluționare a contestațiilor.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 19 martie 2010.

PRESEDINTE,
[REDACTED]

GREFIER,
[REDACTED]

conf. cu originalul
[REDACTED]

NO/VE.